

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 25. juni 2010

CAP/ J.nr. 2010-3254

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 15. juni 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 526 (SOU Alm. del).

Spørgsmål nr. 526:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen som FOA og 3F har sendt til udvalget i forbindelse med foretræde om BPA-ordningen den 15. juni 2010, jf. SOU alm. del - bilag 271, herunder redegøre for hvilke initiativer ministeren vil tage på baggrund af henvendelsen og analysen.”

Svar:

FOA og 3F har i forbindelse med foretræde om BPA-ordningen fremsendt et brev og et notat om forskelle i lønniveau mellem den kommunale SOSU-overenskomst og overenskomsten for handicaphjælpere, foruden en analyse af handicaphjælpernes arbejdsmarkedsforhold mv., som FOA har fået udarbejdet.

FOA og 3F beskriver i deres henvendelse og i regneeksemplet, at lønniveauet ikke adskiller sig væsentligt mellem de to overenskomster.

Det skal helt indledningsvis bemærkes, at hvorvidt der er forskel på omkostningen for den enkelte kommune, helt grundlæggende vil afhænge af den enkelte borgers situation, idet der vil være forskelle på udmålingen til anciennitet, funktionstillæg, pensionsforhold og tidsbestemte tillæg.

Det skal desuden understreges, at de gældende regler ikke pålægger kommunalbestyrelsen at tage udgangspunkt i én bestemt overenskomst, men at der efter aftale med satspuljepartierne blev valgt en model, hvor der tages udgangspunkt i 'sammenlignelige faggrupper'. De gældende regler udmønter endvidere satspuljepartiernes beslutning om, hvilke lønelementer man

ønskede at prioritere inden for den samlede ramme til BPA, det vil sige arbejdsmarkedspension, tidsbestemte tillæg, løn under sygdom mv., som det fremgår af § 5 i udmålingsbekendtgørelsen.

I forhold til FOA's brev og notat om lønforskelle mellem overenskomsterne skal det bemærkes, at det opstillede eksempel ikke giver en dækkende beskrivelse af forskellene i omkostningerne ved de to overenskomster i forhold til den enkelte borger, som modtager hjælp efter servicelovens §§ 95 eller 96.

Et helt grundlæggende problem er, at regneeksemplet er udarbejdet i forhold til en borger med døgnhjælp, det vil sige 168 timers hjælp pr. uge. FOA og 3F har i handicaphjælperoverenskomsten imidlertid prioriteret en høj grundløn i forhold til de tidsbestemte tillæg, når der sammenlignes med det kommunale SOSU-overenskomst. Det er dog langt fra i alle BPA-ordninger, hvor der er behov for døgnhjælp.

En undersøgelse gennemført af ministeriet i samarbejde med KL i 2008 viste, at gennemsnitstimetallet for en borger med hjælp efter § 96 var 109 timer pr. uge og kun 41 timer pr. uge i gennemsnit for personer, der modtager hjælp efter § 95. I disse ordninger vil de fleste af hjælpetimerne blive leveret i de relativt dyre dagtimer og dermed vil forskellene i omkostningerne mellem overenskomsterne reelt være større i mange tilfælde.

En anden væsentlig indvending er, at der i eksemplet er taget udgangspunkt i SOSU-lønnen i 'område 2' som et udtryk for landsgennemsnittet. Lønnen i område 2 er pr. 1. april 2010 115,25 kr. pr. time. Imidlertid er der i regneeksemplet i forhold til handicaphjælperoverenskomsten alene medtaget grundlønnen, og dermed tages der ikke højde for, at handicaphjælperoverenskomsten ud over grundlønnen på 123,30 kr. pr. time yder et tillæg på 5 kr. i timen til handicaphjælper ansat i hovedstadsområdet.

I forhold til grundlønnen vil der derfor lokalt være væsentligt større forskelle, end FOA/3Fs udregning umiddelbart angiver, ligesom der er andre variationer i overenskomsterne i forhold til pension, anciennitet mv., der gør det vanskeligt at give et generelt billede af forskellene i omkostningerne mellem de to overenskomster.

Samlet set er det derfor nødvendigt at tage betydelige forbehold i forhold til FOA/3Fs konklusioner om forskellene på den kommunale SOSU-overenskomst og handicaphjælperoverenskomsten.

Helt generelt er Socialministeriet opmærksom på, at nogle kommuner tilsyneladende fortsat er i en implementeringsfase i forhold til reglerne om BPA og reglerne om udmåling af tilskud til BPA i forhold til den enkelte borger. Socialministeriet er derfor løbende i dialog både med parterne på området

og med enkelte kommuner om forståelsen af reglerne på området, og herunder i hvilket omfang der kan være behov for at tydeliggøre regelsættet. Der er sat flere initiativer i gang, som skal søge at understøtte denne proces. Et af disse initiativer er en tættere dialog med KL om behovet for at understøtte implementeringsprocessen i kommunerne.

Desuden er der i brev til satspuljepartierne af 16. juni 2010 skitseret en række tiltag, der skal understøtte implementeringen af reglerne om BPA. Det er her foreslået, at der fokuseres på at klæde sagsbehandlerne bedre på gennem uddannelse og information samt på at udvikle redskaber, der skal hjælpe sagsbehandleren i arbejdet med BPA. Særligt forventes der at være fokus på beregning af det kontante tilskud og på visitation til ordningen, særligt rollen som arbejdsgiver- og arbejdsleder. Endelig forventes der at kunne udsendes et nyt udkast til en fælles vejledning med Indenrigs- og Sundhedsministeriet i forhold til borgere, der både har hjælp efter serviceloven og respirationshjælp. Det er hensigten, at vejledningen både skal samle de tidligere fælles skrivelser på området – og vejlede i forhold til de problemstillinger, som parterne på området har fremført for ministerierne i forbindelse med dette arbejde.

Det skal afslutningsvis understreges, at Socialministeriet fortsat vil følge området tæt – og herunder løbende vil være i dialog både med enkelte kommuner og med parterne på området om behovet for initiativer. FOAs materiale, og herunder analysen af handicaphjælpernes arbejdsmarkedsforhold mv. vil indgå i dette arbejde.

Benedikte Kiær

/ Anne Bækgaard